

Natálie Šikulová, *Pochody smrti*.

Bakalářská práce. Ústav historických věd FF Univerzity Pardubice, 2018. 58 s.

Oponentský posudek

Natálie Šikulová se ve své bakalářské práci zaměřila na tragický fenomén tzv. pochodů (resp. transportů) smrti na konci druhé světové války. K tématu autorku pojí jistý osobní vztah, neboť její teta měla být jako dítě očitým svědkem jednoho takového pochodu. Právě se svou příbuznou o tomto zážitku vedla interview, jehož znění zařadila do textu. Práce je rozdělena do 13 kapitol (nepočítaje úvod a závěr), jejichž uspořádání však nepovažuji za příliš šťastné z hlediska přehlednosti, ale to je pouze věcí názoru.

V úvodu autorka rozebrala svou motivaci k volbě tématu, stanovila cíle a nastínila zdroje, z nichž vycházela. Popisnou formou představila též strukturu práce. V úvodní kapitole zcela postrádám hlubší reflexi literární produkce na dané téma, rozhodně se nelze v odborné práci spokojit s konstatováním, že „*problematika pochodů smrti není v literatuře dostatečně zpracovaná*“ (s. 1). Ostatně titulů, které se více či méně problematiky dotýkají, je celkem výrazně více, než na které autorka ve své bakalářské práci odkazuje. Určitě měla více pozornosti věnovat časopiseckým studiím a zvláště zahraniční produkci. Odkazuje se pak na příliš málo obecněji pojatých titulů k tématu holokaustu a nacistické perzekuce. Nezbyvá než konstatovat, že autorka literární rešerši zanedbala. To považuji za jen stěží odpustitelný nedostatek. Naopak volba pramenné základny je pro bakalářskou práci přiměřená. Přeci jen ale mohla autorka rozebrat skladbu použitých pramenů dle jejich formy a kriticky zhodnotit jejich validitu a využitelnost.

Samotná práce je relativně dobře čtivá. Díky různým protokolům a výpovědím svědků má čtenář možnost se v poměrně surové formě seznámit s brutalitou nacistického režimu, a to i v době, kdy už byla prohra Třetí říše opravdu nevyhnutelná. Bakalářská práce však mnoho nových poznatků rozhodně nepřináší. Spíše se jedná o souhrn již poznaného s ilustrací na konkrétních případech. Tento přístup považuji u bakalářské práce za možný.

V textu je velmi nápadný chudý poznámkový aparát. Určitě by stálo za to mnohé pasáže citovat zvlášť, protože ne vždy je jasné, z jakého zdroje autorka vlastně vychází. Hned v první kapitole (s. 3) autorka konstatuje: „*Byla to místa masových vražd, kde podle odhadů zahynulo až 17 milionů lidí*“. Právě tady by měl následovat odkaz na zdroj, ze kterého onen odhad převzala. První citační odkaz se na této straně objevuje až v posledním odstavci. Na toto je třeba si dávat velký pozor s ohledem na možná podezření z plagiátorství.

Autorka se nedopouští častých a výrazných gramatických prohrůšek. Z hlediska stylistiky jen upozorňuji až na příliš časté opakování slovesa „být“, a to včetně trpného rodu (mnohde lze nahradit činným rodem, příp. je možné použít zvrtné pasivum). V odborné práci by se pak neměly používat kondicionály typu „*bych ráda*“ (s. 49). Autorka se nevyhnula typografickým nedostatkům (např. na některých místech nenásleduje po čísle poznámky v poznámkovém aparátu mezera). Odstavce mají tvořit více než jednu větu. Příliš krátké odstavce se vyskytují dosti často. Seznam zkratk by pak měl být řazen abecedně.

Závěrečné hodnocení

Bakalářskou práci Natálie Šikulové lze považovat přes výše uvedené zásadní výhrady ještě za dostatečnou, a tudíž způsobilou k obhajobě. Autorka by se však měla uspokojivě vyjádřit ke své práci s literaturou včetně jejího citování. Navrhuji hodnocení stupněm **dobře**.

V Pardubicích dne 10. 8. 2018

PhDr. René Novotný